

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 هر اینه رستگار شدند مؤمنان آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
 و آنان که خود از بیهوده روگردان اند و آنان که خود زکات را
 قَنِعُونَ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٦﴾ إِلَّا عَلَى
 ادا کنندگان اند و آنان که خود شرمگاه هایش را نگاه دارندگان اند مگر بر
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٧﴾
 همسران خود یا آنچه مالک شده دستهایشان کبریا خوش که همانا ایشان (برای امیرش با آنان) سرزنش نشوند
 فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 پس هر که بجوید غیر از آن را پس آنان خود از حد گذرندگان اند و آنان که خود
 لَا مُنْتَهِيٍّ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 امانت های شان و عهد خویش را رعایت کنندگان اند و آنان که خود بر نمازهایشان
 يُحَافِظُونَ ﴿١٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ يَرِثُونَ
 نگاهبان اند آنان خود میراث بر آن اند آنان که میراث می برند
 الْفِرْدَوْسِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ
 بهشت را در حالی که خود در آن جاویدان اند و هر اینه آفریدیم انسان را از
 سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُفْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾
 چکیده ای از گل پس قرار دادیم او را نطفه ای در قرارگاهی استوار پس
 خَلَقْنَا النُّفْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 ساختیم آن نطفه را خون به پس ساختیم آن خون به به پاره گوشتی پس ساختیم
 الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آن پاره گوشت را استخوان ها پس پوشانیدیم بر استخوان ها گوشتی را پس پدید آوردیم او را آفرینی
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 دیگر پس بزرگوار است الله که نیکوترین آفرینندگان است باز همانا شما پس از آن
 لَمَسُونَهُ لَمَسُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ
 مردگانید باز همانا شما روز رستاخیز برانگیخته می شوید و هر اینه
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٨﴾
 آفریدیم بالای شما هفت راه های آسمان را و نیستیم ما از آفرینش بی خبران

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنَا عَلَى ذَهَابٍ
و غرق فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر گردن
بِهِمْ لَقَدِيرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبُ
آن تواناییم ﴿۱۸﴾ پس پدید آوردیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان حرما و انگور
لَكُمْ فِيهَا فَوْكُهُ كَبِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۱۹﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
برای شما که در آن باغ ها میوه های بزرگ است و از آن می خورید ﴿۱۹﴾ و درختی را که بیرون می آید از
طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصِیغٍ لِلَّائِكِينَ ﴿۲۰﴾ وَلَئِنْ لَّكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خوردگان ﴿۲۰﴾ و همانا برای شما در
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّفِيكُمْ مِّمَّا فِي بَطْنِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَتَاعٌ كَثِيرَةٌ
ظواهر گاو و گوسفند و شتر پندی است می نوشایم شما را از آنچه در شکم های آنهاست و برای شما در آنها سودهای فراوانی است
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۱﴾ وَعَلَى الْفَلَکِ تَحْمِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ
و از گوشت آنها می خورید ﴿۲۱﴾ و بر آنها و بر کشتی ها حمل می شوید ﴿۲۲﴾ و هر آینه
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من پرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی
غَيْرُهُ ﴿۲۳﴾ أَفَلَا تَنْتَفِقُونَ ﴿۲۴﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
جز او آيا پس پروا نمی کنید ﴿۲۳﴾ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست الله هر آینه نازل می کرد
مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را شنیده ایم این را در تاریخ پدران پیشینیان خود ﴿۲۵﴾ نیست این کس مگر
رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَنَرَقَصُوا بِهٖ حَتَّىٰ حَبِنَ ﴿۲۶﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
مردی که با او جنونی است پس انتظار بکشید درباره او تا مدتی ﴿۲۶﴾ گفت ای پروردگارم یاری کن مرا
يَا كَذِبُونَ ﴿۲۷﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفَلَکَ بِأَعْيُنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ﴿۲۷﴾ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما
وَوَحَّيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُفْ فِيهَا مِنْ
و وحی ما پس چون بیاید فرمان ما و فوران کرد تنور از آب پس داخل کن در آن تو
كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
هر گونه ای نوتا (مهر و ماده) و اهل خود را (پدر) مگر کسی که صارت شده است بر تو فرمان (مطلب)
مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿۲۸﴾
از آنها و گفتگو مکن با من درباره آنان که ستم کرده اند همانا آنان غرق شدگان اند ﴿۲۸﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ أَلَمَدُ **اللَّهُ** الَّذِي بَخَشَنَا
 پس چون نشستید تو و هر که با تو باشد بر کشتی پس بگو سائش **اول الله است** که رحمت ما را
 مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 از گروه ستمکاران ﴿۲۸﴾ و بگو **ای پروردگارم** فرود آور مرا در جای مبارک و تو بهترین
 الْمُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأَنْتَ وَآلِ كُنَّا لَبِئْسَ لِنَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
 فرود آورندگان ﴿۲۹﴾ همانا در این [آیات] نشانه هایی است و همانا ما هستیم از مایش کنندگان ﴿۳۰﴾ سپس پدید آوردیم
 مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
 بعد از آنان قومی دیگر را ﴿۳۱﴾ پس فرستادیم در میان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپوشید
اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿۳۲﴾ و گفت سران از قومش
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِهِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و گشایشان کرده بودیم در زندگانی دنیا
 مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
 نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه
 تَشْرَبُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
 می نوشید ﴿۳۳﴾ و اگر فرمان برید از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید
 ﴿۳۴﴾ أَعْبُدُوا أَنْتُمْ إِيَّاكُمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ
۳۴ ای بندگان می نهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان هایی همانا شما از گورها بیرون آورده می شوید
 ﴿۳۵﴾ هَبْطَاتٍ هَبْطَاتٍ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
۳۵ دور است دور آنچه وعده داده می شوید **۳۶** نیست این مگر زندگانی همین دنیا همان
 الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
 می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما بر آن گویندگان **۳۷** نیست او مگر مردی که
 أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ
 دروغ بسته بر **الله** دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان **۳۸** گفت **ای پروردگارم**
 أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿۳۹﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِيَةً ﴿۴۰﴾
 یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند **۳۹** گفت پس از اندکی حتماً می گردند پشیمان
 فَلَاخَذَتُهُمُ الصَّبِيعَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عَشَاةً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ
 پس گرفت آنان را بتی اسلخی به حق پس گردانیدیم آنها را [به صورت] خاک سیل آورده پس دوری و هلاکت بد بر گروه
 الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۴۲﴾
 ستمکاران **۴۱** سپس پدید آوردیم بعد از آنان نسل های دیگر را **۴۲**

مَا قَسَبُوا مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا

پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود و نه واپس می ماند ﴿۱۳﴾ سپس فرستادیم پیامبران خود را پیاپی

كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ

هر کس آمد برای امتی تکذیب کردند و او را پس به ضلالت آوردیم برخی را از پی برخی دیگر یکی پس از دیگری تلویش کردند و گردانیدیم آنان را

أَحَادِيثَ فَبِعَظْمَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۴﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ

امشوع داستان ها پس دوری و هلاکت بد بر گروهی که ایمان نمی آورند ﴿۱۴﴾ انگاه فرستادیم موسی و برادرش

هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَاسْطَلَيْنَا مِثِينَ ﴿۱۵﴾ إِنْ يَرْجِعُونَ وَمَلَأْنَاهُ

هارون را با نشانه های خود و حتی روشن ﴿۱۵﴾ به سوی فرعون و سران او

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿۱۶﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ

پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی ﴿۱۶﴾ پس گفتند آیا ایمان آوردیم به دو انسانی که مانند ما هستند

وَقَوْمَهُمَا لَنَا عَدُوٌّ ﴿۱۷﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنْ الْمُهْلَكِينَ

حال آنکه قوم آن دو برای ما پندگاران اند ﴿۱۷﴾ پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان

﴿۱۸﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۹﴾ وَحَظَّنَا

﴿۱۸﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند ﴿۱۹﴾ و گردانیدیم

أَبْنِ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَءَاوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و ای روان

﴿۲۰﴾ يَتَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا

﴿۲۰﴾ ای پیامبران بخورید از خوراکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

﴿۲۱﴾ من کنید پس دانایم ﴿۲۱﴾ و همانا این است امت شما امتی یکانه و من پروردگار شما

فَأَنْقُوتُوا ﴿۲۲﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

﴿۲۲﴾ پس جدا کردند کار اینان خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزدشان است

فَرِحُونَ ﴿۲۳﴾ فَذَرَهُمْ فِي هَضْبَتِهِمْ حَتَّىٰ جِئَ ﴿۲۴﴾ أَيْخُسَبُونَ أَنَّمَا

شادان اند ﴿۲۳﴾ پس بگذارد آنان را در ورطه جهالتشان تا مدتی ﴿۲۴﴾ آید می پندارند که آنچه

نُفِذَهُمْ يَدُهُ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ﴿۲۵﴾ تُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْفَيْزِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

معدمی نعمت آن را به آن از مال و فورشتن ﴿۲۵﴾ شتاب می کنند برای شرف در خوشی ها نه بلکه در ترس پندند که این آزمایشی است

﴿۲۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۲۷﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

﴿۲۶﴾ همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند ﴿۲۷﴾ و آنان که خود

بِثَابَتٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۸﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۲۹﴾

به ایات پروردگار خویش ایمان دارند ﴿۲۸﴾ و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند ﴿۲۹﴾

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
 و آن که می دهند آنچه می دهند و دلی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگارشان بازگشت کنندگان اند
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَا يَكُفُّونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَكُفُّ
 آنان می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند و مکلف نمی گنیم
- فَمَا إِلَّا وَاسْمَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
 هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستم دیده نشوند
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
 بلکه دل هایشان در غفلتی غرق است از این احاطی و برای آنان است اعمالی غیر از این که آنان آن را
- عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَقًّا إِذَا أَخَذْنَا مَتْرَفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
 انجام می دهند تا چون بگیریم تفروردگان ایشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند
- لَا يَجْتَرُوا يَوْمَ النَّارِ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُصْرُونَ ﴿٦٤﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي
 گفته می شود فریاد کنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد هر آینه آیت های من
- نُتِلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿٦٥﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 خوانده می شد بر شما پس شما بر پشته های خود باز می گشتید (به پشت برمی گشتید) در حالی که تکبر می ورزیدید
- سَمِيرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا أَلْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 تریزبان و (از نشست های) شبانه بپوشه می گشتید پس آیا نندیشیدند این سخن (قرآن) را یا آمده است نزدشان آنچه که نپسندید بود
- عَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٧﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 برای پدران پیشین شان یا نشناختند پیامبرشان را پس از این روی آن لورا انکار می کنند؟
- أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَذَّبُوا وَكُفُّوا ﴿٦٨﴾
 یا می گویند دیوانگی در او است؟ چنین نیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را
- كَرِهُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَوْ أَنَّبَعِ الْغَوْ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
 ناخوش دارند و اگر پیروی کند حق از آرزوهای شان هر آینه تباه شود آسمان ها
- وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 و زمین و هر که در میان آنهاست بلکه آوردیم برای شان تذکر ایشان را پس آنها از
- ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٠﴾ أَمْ قَاتِلُكُمْ خَرْجًا خَرَجًا فَجَرَّحُوا خَيْرًا
 پندشان روگردان اند یا می خواهی از آنان مزدی را؟ پس مزد پروردگار تو بهتر است
- وَهُمْ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧١﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٢﴾
 و او بهترین روزی دهندگان است و همانا تو می خواهی آنان را به سوی راهی راست
- وَلِئَلَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُنَّهُمْ
 و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت از آن راه منحرفانند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طَغْيِهِمْ
و اگر دهم کنیم بر آنان و برطرف کنیم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ ﴿۷۵﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
در حالی که سرگردان اند ﴿۷۵﴾ و هر آینه گرفتار کردیم آنان را به عذاب پس فروتنی نکردند برای پروردگار خود

وَمَا يَنْضَرِعُونَ ﴿۷۶﴾ حَقَّ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
و نه به زاری پردازند ﴿۷۶﴾ تا آنگاه که بگشاییم برایشان دری را دارای عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ﴿۷۷﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
ناکامان ایشان در آن ناامید شوندگان اند ﴿۷۷﴾ و اوست آن که پدید آورد برای شما شنوایی و چشم ها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۷۸﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
و دل ها را انا اندک سپاس می گزارید ﴿۷۸﴾ و اوست آن که پدید آورد شما را در زمین

وَالْيَدِ يُحْشَرُونَ ﴿۷۹﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ يُخْتَلَفُ
و به سوی او گردلورده می شوید ﴿۷۹﴾ و اوست آن که زنده می کند و می میراند برای اوست بیایی آمدن

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۸۰﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
شب و روز آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿۸۰﴾ (امیرت نگرختند) بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند

الْأَوَّلُونَ ﴿۸۱﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا
پیشینیان ﴿۸۱﴾ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاک و استخوان های آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ ﴿۸۲﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا مَا وَاعَدْنَا وَنَحْنُ وَمَا بَيْنَنَا مِنْ بَيْنٍ
برانگیخته خواهیم شد؟ ﴿۸۲﴾ هر آینه وعده داده شدیم ما و پدران ما به این پیش از این نیست این

إِلَّا أَسْطِيطُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
مگر افسانه های پیشینیان ﴿۸۳﴾ بگو برای کیست زمین و آنچه در آن است اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
شما می دانید؟ ﴿۸۴﴾ زودا گویند از آن الله است بگو آیا پس پند نمی گیرید؟

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۵﴾
بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَشْقُونَ ﴿۸۶﴾ قُلْ مَنْ مَلِكُ
زود خواهند گفت از آن الله است بگو آیا پس برهیز کاری نمی کنید؟ ﴿۸۶﴾ بگو کیست که به دست است

مَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود کسی در برابر احکام او اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَن تَشْعُرُونَ ﴿۸۸﴾
شما می دانستید؟ ﴿۸۷﴾ زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه آهسته می شوید؟ ﴿۸۸﴾

بَلْ أَنشَنُهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
 نه افسانه های پيشينه نيست بلکه آورده ايم براي آنان حق را و همانا ايشان دروغگويان اند ﴿٩٠﴾ بگفته است الله هیچ فرزندی را
 وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذَا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ
 و نيست با او هیچ الهی زيادتر از صورت هر آينه می برد هر الهی چیزی را که آفرينده بود و هر آينه برتری می جست
 بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمٌ
 برخی از ايشان بر برخی ديگر پاك است الله از آنچه وصف می کنند داننده ﴿٩١﴾ داننده
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَفَعَلَنَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 نهان و آشكار است پس برتر است از آنچه شرک آوا می سازند ﴿٩٢﴾ بگو ای پروردگارم
 اِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 اگر بنمایی به من آن اعلی را که وعده داده می شوند ﴿٩٣﴾ ای پروردگارم پس قرار مده مرا در گروه
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰی اَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
 ستمکاران ﴿٩٤﴾ و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ايم به ايشان قطعاً توانايم ﴿٩٥﴾
 اَدْفَعْ يَأْتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
 دفع کن به آن آروسی که نيکوتر است بدی را ما داناتريم به آنچه وصف می کنند ﴿٩٦﴾
 وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطٰنِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوْذُ بِكَ
 و بگو ای پروردگارم پناه می برم به تو از وسوسه های شيطان ها ﴿٩٧﴾ و پناه می برم به تو
 رَبِّ اَنْ يَحْضُرُوْنَ ﴿٩٨﴾ حَقَّ
 ای پروردگارم از اینکه حاضر شوند نزد من ﴿٩٨﴾ انکار می کنند تا وقتی که بايد یکی از آنان را مرگ گوید ای پروردگارم
 اَرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ
 بازگردان مرا به جا ﴿٩٩﴾ شاید کنم کاری شايسته در آنچه گذاشتم چنين نيست پس گمان اين سخنی است که
 هُوَ قَابِلُهَا وَمِنْ وَّرَآيِهِمْ بَرَزَخُ اِلَى يَوْمٍ يَمْشُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ
 وی گوشتن از پشت او به جلوه و پيش روی آنان برزخی است تا روزی که برخاسته شوند ﴿١٠٠﴾ پس چون نهيده شود
 فِي الصُّورِ فَلَا اَنسَابَ يَتَّبِعُهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
 در صور پس نباشد هیچ پیوند خویشی میان ايشان در آن روز و از يكديگر نپرسند ﴿١٠١﴾
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
 پس هر که گران شود كفه های اعمال او پس آنان خود رستگاران اند ﴿١٠٢﴾ و هر که
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 سبك شود كفه های اعمال او پس آنان کسانی اند که تباہ کردند خود را در دوزخ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ اَلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾
 جاودان اند ﴿١٠٣﴾ می سوزاند روی هایشان را آتش و ايشان در آن رشت روپن اند ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْ مَآيَتِي تُلَىٰ عَلَيْكَ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا

اگفته می شد ایای بود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟ گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٦﴾ رَبَّنَا

ایا پروردگار ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه

أَخْرَجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ انْخَسَوْا فِيهَا

بیرون آور ما را از آن آتش دوزخ پس اگر برگردیم آیه کفر پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود گویند دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ

و سخن مگویند با من زیرا گروهی از بندگانی من گفتند

ءَامِنًا فَاعْفُ رَحْمَةً لَّنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٩﴾ فَاتَّخَذْنَاهُمْ

ایمان آوردیم پس بیامرزش ما را و رحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی پس گرفتند ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿٢٠﴾

به مسخره تا فراموش گردیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید

إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢١﴾ قُلْ

بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیابند گویند

كَمْ لَيْسَتْ فِي الْأَرْضِ عِددٌ سِينِينَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ

چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ گویند درنگ کردیم یک روز یا پاره ای

يَوْمٍ فَتَنَلِ الْعَادِينَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ لَيْسَتْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَا كُنْتُ

از روز پس بیوس از شمارندگان گویند درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثًا وَأَنَّا كُنْ

ایم دنیا این را می دانستید آیا پنداشتید که آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾ فَمَعَلِ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا

به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

او پروردگار عرش ارجمند است و هر که بخواند با الله الهی

ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُقْلِحُ

دیگرا که نیست هیچ دلیلی برای او بر این کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگار است همگنا رستگار نمی شوند

الْكَاذِبُونَ ﴿٢٧﴾ وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿٢٨﴾

کافران و بگو ای پروردگارم بیامرزش و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَنْتَبِهُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

این سوره ای است که فرود آورده ایم آن را و واجب گردانیدیم احکام آن را بر شما و فرود فرستادیم در آن آیه ای روشن باشد که شما بتذکرید

۱ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را

بِهَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ

به آن دو هیچ دلسوزی ای در اجرای حکم الله اگر شما ایمان دارید به الله و روز و آیین و باید حاضر شوند

عَدَايَاهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

به کفر آن دو گروهی از مؤمنان مرد زناکار ازدواج نمی کند مگر با زن زناکار یا

مُشْرِكَةً ۳ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

مشرک و زن زناکار ازدواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این کارها بر

۴ الْمُؤْمِنِينَ ۵ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

مؤمنان و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن پس نیاورند چهار مرد گواه را

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ

بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

۶ الْفَاسِقُونَ ۷ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

فاسقان اند مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پرداختند پس همانا الله آمرزگار

۸ رَحِيمٌ ۹ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ

مهربان است و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهانی مگر خودشان

۱۰ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۱۱

پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه (واحد) هر آینه از راستگویان است

۱۲ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۱۳ وَيَدْرَأُ

و پنجم بار این است که لعنت الله بر وی اگر باشد از دروغگویان و دفع می کند

عَنْهَا الْعَلَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا (شمار) او از دروغگویان است

۱۴ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۱۵

و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد از راستگویان

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

و اگر نبود بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرنده توبه و سنجیده کار است ای علی سخت دیر می شنید

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ

بی گمان کسی که آوردند [ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند [میتریدند] آن تهمت را بد برای خود بلکه این

خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى

خیر است برای شما زیرا برده را از جهل متعلق بر نفسش برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود / کس که بد عهدت است

كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذاب بزرگ است ﴿۱۱﴾ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنِفُسِهِمْ خَيْرٌ وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى

و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟ و نگفتند که این تهمتی آشکار است؟ ﴿۱۲﴾ چرا

جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَذُوقُوا

نیاموردند بر این [دعا] چهار گواه را؟ پس چون نیاموردند گواهان را پس آن گروه

عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

نزد **الله** همان دروغگوینانند ﴿۱۳﴾ و اگر نبودی بخشش **الله** بر شما و رحمت او

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَّكَرٌ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه [بختی] که وارد شدید در آن عذاب بزرگ

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ

لنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن طعنی

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

و می پنداشتید آن را آسان حال لنگه آن نزد **الله** بزرگ بود ﴿۱۵﴾ و چرا آنگاه که شنیدید آن را

قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این سخن را [اینها] تو ملامت می این بهتان بزرگ است

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

﴿۱۶﴾ خدا می دهد شما را **الله** از اینکه باز گردید به مثل این سخن برای همیشه اگر هستید مؤمنان

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ

و روشن می کند **الله** برای شما آیات را و **الله** دانای سنجیده کار است ﴿۱۷﴾ همانا آنان که

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیای در میان آنان که ایمان آورده اند برای شان عذاب دردناک است

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ وَلَوْ لَا

در دنیا و آخرت و **الله** می داند و شما نمی دانید ﴿۱۸﴾ و اگر نبودی

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

بخشش **الله** بر شما و رحمت او و اینکه همانا **الله** مهربور مهربان است [به عذاب سخت دچار می شدید] ﴿۱۹﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالنَّكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا رَكَّ مِثْرُ مَنْ أَحَدٌ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُرِيدُ
 أَنْ يَهْدِيَكُمْ سَبِيلَ طَيِّبٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَا بَلَدٍ ۚ
 وَأَلَسَعَهُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ أَزْوَاجُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالْمُتَحَرِّمِينَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ يَنْفَعَهُمْ اللَّهُ أَمْ لَكُمْ
 وَأَلَّهُ عَمُورٌ رَحِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاحِشَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ لَأُنْزِلَنَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ
 يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 يَوْمَئِذٍ يُؤْفِكُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ مِنَ الصَّوْتِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۚ
 الْمُسِيئِينَ ۚ وَالْمُنَافِقِينَ ۚ وَالْمُنَافِقَاتِ ۚ وَالْمُزْمِنِينَ ۚ وَالْمُزْمِنَاتِ ۚ
 مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ

فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ
 بے اگر نیافتید در آن کسی را پس وارد نشوید به آنجا تا آنکه حاکم داده شود به شما و اگر
 قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَرْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است برای شما و الله به آنچه می کنید
 عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 داناست بیست بر شما هیچ گناهی نیست که داخل شوید در خانه های غیر مسکونی
 فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۲۹﴾
 که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه آشکار می کنید و آنچه پنهان می دارید
 قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَحْضَرُوا مِنْ اَنْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
 بگو به مؤمنان که فرود آرند برحی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه های خود را
 ذَٰلِكَ اَرْكَىٰ لَكُمْ اِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 این پاکیزه تر است برای ایشان همانا الله گناه است به آنچه می کنند و بگو به زنان و بگو
 يَحْضُضْنَ مِنْ اَنْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 که فرود آرند برحی از نگاه های خود را و نگاه دارند شرمگاه های خود را و آشکار نکنند
 زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ
 از آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو بدارند روسری های خود را بر گریبان های خود
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ
 و آشکار نکنند زیست پنهانی خود را مگر برای شوهرانشان یا پدران خویش یا
 اَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
 پدران شوهرانشان یا پسران خود یا پسران شوهران خود
 اَوْ اِخْوَانَهُنَّ اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ
 یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیشان خود
 اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولَى الْاَرْبَةِ مِنْ
 یا آنچه مالک شده دستهایشان از بردگان خود یا واسطانی که نیاز جنسی ندارد
 اَلرِّجَالِ اَوْ اَلطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَطْهَرُوْا عَلٰى عَوْرَتِ الْاِنْسَاءِ
 مردان یا آن طفلان که هنوز آگاه نشده اند بر امور جنسی زنان
 وَلَا يَضْرِبْنَ وَلَا يَرْجُلُهُنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُحْفِضْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا
 و نرسد به بدن پاهای خود را تا ندانند به آنچه پنهان دارند از زیست خود و توبه کنید
 اِلَى اللَّهِ جَمِيعًا اِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَقْلَحُونَ ﴿۳۱﴾
 به سوی الله همگی ای مؤمنان باشد که شما رستگار شوید

وَأَلَيْكُمُ اللَّائِمُونَ مَكَرٌ وَالصَّالِحِينَ مِنْ صَادِقٍ وَإِلَيْكُمْ أَنْ
و به همسری بهید بی همسران از خود را و ناسگان از مردگان و کسبان خود را اگر
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
باشد و عاریت می یارسان گرداند و بحشای خود و به گشایش و ناسب
وَلَسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ يَكَاةً حَقٌّ يُعْصِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
و باید یا گفتمی و رید آنانی که نمی دانند و سینه رنواج را تا آنکه بی نیاز گردند پس الله از بحشای خود
وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَلَيْكُتَبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
و کسانی که می خواهند عقیبا بخیرد خود آنچه مالک شده دستهایان از مردگان و عیادی یا خدمتشان را بپذیرد اگر
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ حَيْرًا وَمَا تَوْهَمُ مِنْ مَالٍ اللَّهُ الَّذِي مَاتَكُمْ وَلَا
سرع دارید در آنان حیری و بدهد به آنان از مال الله آنچه که دانه است به شما و
تُكْرَهُوا فَنِيَّتِكُمْ عَلَى الْإِعْلَاءِ إِنْ أَرَدْنَا تَحْصِيًا لِنَبْنِئُوا عَرْضَ لَعْنَتِهِ
مجبور نمیکند کسراں خود به و نا اگر حواسند یا کسای را تا به دعا آورید کالای رندگانی
الَّذِينَ وَمَنْ يُكْرَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ عَفْوٌ رَحِيمٌ
دیار و هر که مجبور کند ایشان را پس همانا الله پس از اجارسان عفو دهنده مهربان است
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا
و هر آینه فرود آوردیم به سوی شما آیات های روشن و مانی را حال کسانی که گمسه اند
مِنْ قَلِيلٍ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ نَزَّلْنَا نُورٌ السَّمَوَاتِ
پیش از شما و پندی را برای پرهیزکاران ۝ نازل کردیم نور آسمان ها
وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ كَشَفَوْهَا فِيهَا مِصْبَاحٌ أَلْيَصْبَاحُ فِي رُجَاةٍ
و زمین است حالت نور او مانند چراغی است که در آن چراغی است از چراغ در شبند ای است
الرُّجَاةُ كَانَتْ كَوْنٌ دَرِيٌّ يُوَقَّدُ مِنْ شَعَرَةٍ مُبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ
از سبزه گویا که از سازه ای است درختانی که فروخته می شود از چوب روغن درخت مبارک زیتونی
لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيُّ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
که به شرقی است و به غربی اینکه در تمام روز آفتاب بر آن می افتد از یک سو از سبب لای زوای و زوای سوزانچه بر سبزه نمانده لای
نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
روشنی بر روشنی است راه می نماید به نور خود هر که خواهد و می راند الله این مثل ها را
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتٍ أُوتِيَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ
برای مردم و به هر چیزی داناست در خانه هایی که احراز داده است الله که بر افراشته شود
وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ
و یاد گردد در آنها نام او به یاری می نماید او در آنها نامنجان و نامگاهان

۵
حرب
۲۵

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

مردانی که مشغول نمی‌شوند با تجارت و بازرگانی و نه داد و ستدی از یاد الله و برپا داشتن نماز و دادن

الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

زکات رکاب می‌ترسند از روزی که زیر و رو می‌شود در آن درها و جسمها

لِيَحْزَبَهُمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَزَيَدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَهُوَ يَرْزُقُ

تا باغش دهد به آنش الله در برابر بیکس بهتر آنچه کردند و زیاده دهد ایش را از فضل خود و الله روزی می‌دهد

مَنْ يَشَاءُ بِعَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرًا

هر کسی خواهد می‌سازد و کسانی که کفر ورزیدند اعمالشان مانند سومی است

بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَقًّا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا

در کسی خشک و هموار که می‌پندارد آن آب است این دو تشنگان که برسد به آن نمی‌یابند آن را چیزی

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ مَوَاقِفَهُ حِسَابُهُمُ وَاللَّهُ مَبِيعُ الْحِسَابِ

و می‌یابد آن مردان اعمال برف کعبه حیدر می‌کند به طور کف حساب وی و الله روزی شمار است

أَوْ كَطُلُمَنْتٍ فِي بَحْرِ لَيْقَى يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ

یا مانند تلمانی‌هایی در دریا که می‌پوشاند آن را موجی که از بالای موجی دیگر است و او را

فَوْقِهِ مَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضًا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أُنْجِرَ بِكَدِّهِ

بالای آن بری است تاریکی‌هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون برود آورد است خود را

لَزِيكَ يَرْهَأُ وَمَنْ لَمْ يَحْمِلِ اللَّهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ أَلَمْ تَرَ أَنَّ

برو یک است که بیدار و هر که دراز نهد الله تراش نوری را پس سبب نوری او هیچ نوری است و ندیدی که همان

اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّيْتُ كُلَّ

آن به پاکی می‌ستایند او را هر که در آسمان ها و زمین است و مرغی بال گسوده هر یک به معنی

عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ وَاللَّهُ مُلْكُ

می‌داند دعای خود و تسبیح خود را و الله داناست به آنچه می‌کند و روزی که است پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَصِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ

آسمان ها و زمین و به سوی به است بزرگش بهایی و آب ندیدی که الله می‌راند

مَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ

بری را سپس می‌پیوندد بین آن را می‌گرداند آن را گنجانده پس می‌سی قطره‌های برون که بیرون می‌آید

خَلِيلِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا فَيَهْبِطُ فِيهَا مِنْ مَرَرٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

لایه لایه و فرود می‌آورد از جانب بالا در کوه‌هایی که در میان است مگر کسی پس می‌سند آن را به هر که خواهد

وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَاءَ بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

و می‌گرداند آن را هر که خواهد نزدیک است که روشنی برون در بیاورد دیده‌ها را

وَيَذْهَبُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَاءَ بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

و می‌گرداند آن را هر که خواهد نزدیک است که روشنی برون در بیاورد دیده‌ها را

يَقُلْ **اللَّهُ** أَلَيْلَ وَالنَّهَارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

دگرگوں می کند **الله** شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت

وَلِلَّهِ خَلْقُ كُلِّ نَفْسٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنٍ وَمِنْهُمْ مَّن

و **الله** آفرید هر حیوانی را از آب و از آنجا که می رود بر شکم خود و از آنجا که می رود بر

يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ **اللَّهُ** مَا يَشَاءُ

که می رود بر دوی و برخی از آنها موجودی است که می رود بر چهارپای می آفرید **الله** آنچه خواهد

إِنَّ **اللَّهُ** عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ لَقَدْ أَرْسَلْنَا عَائِثَةَ مَيْمَنَةَ

همانا **الله** بر هر چیزی توانست **الله** همراه فرود آوردیم یسای را

وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۖ وَيَقُولُوا

و **الله** هدایت می کند هر که خواهد به سوی **الله** و می گویند

عَمَّا نَأْتِيهِمْ بِهِ ۖ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءُوكُمْ بِحُكْمٍ وَبِإِيمَانٍ

از آنکه آورده ایم به شما و ای کسانی که ایمان آورده اید ما شما را با حکم و ایمانی

ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۖ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

آن و بسند آن مؤمنان نیستند و اگر دعوت شود به سوی **الله** و پیامبر او

لِيَحْكُمَ يَتَّبِعُوهُ إِذَا فُرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ۖ وَإِن يَكُنْ لَهُمُ

تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی روی گردانند و اگر باشد برای حق حق است

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ۖ أُولَٰئِكَ قُلُوبُهُمْ مَّرْصُورَةٌ أَرَأَيْتُمْ إِن يَخَافُوا

می آیند به سوی او مصطفیانه و تسلیم شوند آیا ترسیده اند یا می ترسند

أَن يَخِيفَ **اللَّهُ** عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۖ

بلکه ستم کند **الله** بر ایشان و رسول او بلکه آنان خود ستمکارند

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

حزاین است گفتار مؤمنان که وقتی دعوت شود به سوی **الله** و رسول او تا داوری کند در میان

أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۖ وَمَن

بگوید گوشت سیدیم و فرمان بردیم و آنان خود نجات یابند و هر که

يُطِيعِ **اللَّهُ** وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ **اللَّهُ** وَيَتَّقِ فَإُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

فرمان برداری کند **الله** و رسول او و بترسد **الله** و پروا کند از او پس آنان کافرانند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنِئَامَنَ بِمَن كَفَرَ ۖ لَيَكْرَهُنَّ

و سوگند خوردند به **الله** به سوگندهای سخت خود اگر کسی به من سرپیشتی کند من او را دوست ندارم

لَا تُقِيمُوا طَاعَةَ مَفْرُوقَةٍ ۖ إِنَّ **اللَّهُ** خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

سوگند محو نبرد **الله** بر من بردن ساجده نماند همانا **الله** آگاه است به آنچه می کنید

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا ظَنُّوهُ مَا جُمِلَ

بكم هر عمل بود الله و فرمان بود پیغمبر پس اگر روی بگردانید پس هر چه پسند که پسند بر او پندارید و آنچه

وَعَلَيْكُمْ مَا جُمِلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان بردارید راه یابید و ایستاد بر عهدت من ایستاد

إِلَّا الْبَلْعُ الثَّوْبِ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا

جز رستگاری پیام آشکارا و عهد داده است الله این را که ایمان آورده اند از شما و کرده اند

الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

کارهای نیکوستانه که فعلاً خاصین سازد برای در زمین چنانکه خاصین ساخته بود

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

کسانی که پیش از ایشان بودند و حتماً یا مبرحاً سازد برای ایشان دین پس که پسندیده است برای آنها

وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ حَوَافِظِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي

و حتماً جایگزین می کند برای آنها پس از برکنار ایمنی و توحیدی که پیرامون می گذردوا سر یک نمی شود برای من

شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

چیزی را و هر که کفر ورزد پس از آن پس آنان همن فاسقان اند

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از این پیامبر باشد که ما

تَرْحَمُونَ لَا تَخْصِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مَعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ

مورد رحمت قرار گیرید هرگز مهیا ندارد کسانی که کافر شدند عاجز کننده الله اند در زمین

وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا نَارٌ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ

و خای ایشان آتش است و نیست فرجامی است ای کسانی که ایمان آوردند

لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْعَنُوا أَلْهَمُوا مِّنكُمْ

باید بخازد خواهد از شما آن که مالک شده است دستانتان از مردگانش و آنان که نرسیده اند به طوع از شما

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ

سه بار از شما بخازد از یکبار پیش از نماز صبح و یکبار وقتی که می بپایید جامه های خود را در ظهر

وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

و اینکندرا پس از نماز عشا این سه وقت مخصوص و خلوت است ایستاد بر شما

وَلَا عَلَيْهِمْ حُجَاجٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى

و نه بر ایشان هیچ گاه نیست پس از آن پیوسته می گردند بر گرد شما او برخی بر

بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

برخی و از می شوید این چنین روشن می سازد الله برای شما و الله پس دانای مستحیده کلام است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَضُوا كَمَا أَسْتَضُ

و چون برسند کود کانتان به بلوغ پس باید که اجاره خوهند از همه نیکان چنانکه اجازه می طلبند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ

آنان که قبلاً بودند پیش از ایشان این چنین روشن می سازد الله برای شما آیات خود را و الله

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۹﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ

پس دانای سنجیده کار است و باز نشستنگان از زنان که ندارند امید

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

به ازدواج پس نیست بر ایشان گناهی در اینکه بپندند جامه های خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ

بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [معتد حجاب] بهتر است برای آنها و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۶۰﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

پس شنوای داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا

گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودتان [گناهی] در اینکه بخورید

مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ

از خانه های تان یا خانه های پدران تان یا خانه های مادران تان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانه های برادران تان یا خانه های خواهران تان یا خانه های

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

عموهای تان یا خانه های عمه های تان یا خانه های دایی های تان

أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا فِي خَالَاتِكُمْ مِمَّا كَلَبَتْهُ

یا خانه های خاله های تان یا از آن خانه های که در اختیار شماست کلبه های آن

أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا

یا [خانه] دوست تان نیست بر شما گناهی در اینکه بخورید

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ

با هم یا پراکنده پس چون درآید به خانه های پس سلام کنید بر کسان خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ

سلامی که ثابت است از جانب الله با برکت پاکیزه این چنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ

روشن می سازد الله برای شما آیات خود را باشد که شما

إِنَّمَا **الْمُؤْمِنُونَ** **الَّذِينَ** **آمَنُوا** **بِاللَّهِ** **وَرَسُولِهِ** **وَإِذَا** **كَانُوا** **مَعَهُ**
 جز این نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردند به الله و پیامبرش و چون باشند با وی
عَلَى **أَمْرِ** **جَامِعٍ** **لَّمْ يَذْهَبُوا** **حَتَّى** **يَسْتَشِيرُوهُ** **إِنَّ** **الَّذِينَ** **يَسْتَشِيرُونَكَ**
 بر کاری عمومی نمی روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا آنان که اجازه می طلبند از تو
لَوْلَيْكَ **الَّذِينَ** **يُؤْمِنُونَ** **بِاللَّهِ** **وَرَسُولِهِ** **فَإِذَا** **أَسْتَشِيرُوكَ**
 آنان کسانی اند که ایمان دارند به الله و پیامبرش پس چون اجازه خواهند از تو
يَقِضُ **شَأْنَهُمْ** **فَإِذَنْ** **لِّمَن** **شِئْتَ** **مِنْهُمْ** **وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ**
 برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هر که خواهی از ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان
اللَّهُ **إِنَّكَ** **غَفُورٌ** **رَّحِيمٌ** **لَّا تَجْعَلُوا** **دُعَاءَ** **الرَّسُولِ**
 در الله همانا الله آمرزنده مهربان است قرار ندهید دعوت پیامبر را
يَلْتَكُمُ **كَذُّعَاءُ** **بَعْضِكُمْ** **بَعْضًا** **قَدْ** **يَعْلَمُ** **اللَّهُ** **الَّذِينَ**
 در میان خود مانند دعوت تو همدیگر را بخوید یا بنیاید هر آینه می شناسد الله آنان را که
يَتَسَلَّلُونَ **مِنْكُمْ** **لِوَادَاً** **فَلْيَحْذَرِ** **الَّذِينَ** **يُخَالِفُونَ** **عَنْ** **أَمْرِ**
 لغت و پنهانی خارج می شوند از شما به جویند از جمعیت پس باید که ترسند آنان که مخالفت می کنند از فرمان تو
أَنْ **تُصِيبَهُمْ** **فِتْنَةٌ** **أَوْ** **يُصِيبَهُمْ** **عَذَابٌ** **أَلِيمٌ** **آلَا** **إِنَّكَ** **لِلَّهِ**
 تا اینکه برسد ایشان را فتنه ای یا برسد به آنان عذابی دردناک آگاه باشید همانا برای الله است
مَا **فِي** **السَّمَوَاتِ** **وَالْأَرْضِ** **قَدْ** **يَعْلَمُ** **مَا** **أَنْتُمْ** **عَلَيْهِ** **وَبَوْمَ**
 آنچه در آسمان ها و زمین است به تحقیق می داند آنچه را که شما بر آن هستید و روزی که
يُرْجَعُونَ **إِلَيْهِ** **فَيُنَبِّئُهُمْ** **بِمَا** **عَمِلُوا** **وَاللَّهُ** **يَكُلُّ** **شَيْءٍ** **عَلِيمٌ**
 باز گردانده می شوند به سوی او پس آگاه می سازد آنان را به آنچه کردند و الله به هر چیزی دانست

سورة الفرقان

ترجمه
۲۵۷۷
۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

بَارَكَ **الَّذِي** **نَزَّلَ** **الْفُرْقَانَ** **عَلَى** **عَبْدِهِ** **لِيَكُونَ** **لِلْعَالَمِينَ** **نَذِيرًا**
 بزرگوار است آن که فرود فرستاد فرقان را بر بنده خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده
الَّذِي **لَهُ** **مُلْكُ** **السَّمَوَاتِ** **وَالْأَرْضِ** **وَلَمْ** **يَتَّخِذْ** **وَلَدًا** **وَلَمْ**
 آن که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین و نکرده است هیچ فرزندی را و
يَكُنْ **لَهُ** **شَرِيكٌ** **فِي** **الْمُلْكِ** **وَخَلَقَ** **كُلَّ** **شَيْءٍ** **فَعَدَّهُ** **لِقَدِيرًا**
 نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ آلِهِ هَٰؤُلَاءِ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ
مُنْشَأُ مِنْ بَيْنِنَا وَنَحْنُ أَكْبَرُ

أَفْتَرَيْنَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ مَآخِرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلُمًا
وَزُورًا

وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ
أَكُتَّبُهَا فِي تَبْلِيبٍ

عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا
قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَ
الْغُيُوبِ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُمْ كَانُوا
غَفُورًا رَحِيمًا

مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
نَذِيرًا

أَوْ يَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
لَهُ جَنَّتُ بَعْدَ حَرْبٍ فَيَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ

الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَشْهُورًا

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

سَبِيلًا تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ
خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا

كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنَيْنِ ۖ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
 چون ببینند (او) را از جای دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را ﴿۱۲﴾ و چون
 انداخته شوند از آن (او) را در جای تنگ درحالی که (تجربیر) باشد بخوانند اینجا هلاکت را (برای خود) ﴿۱۳﴾
 لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَلِّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ
 (گفته شود به) ثل (مخولید) امروز هلاکت را یک بار و بخوانید هلاکتی بسیار را ﴿۱۴﴾ بگو
 آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که وعده داده شده به پرهیزکاران؟ هست آن
 برای شان پاداش و فرجامی ﴿۱۵﴾ برای آنهاست در اینجا آنچه خواهند درحالی که جاویدند (در آن)
 كَانَتْ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّتَّوْلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 هست بر (عهده) پروردگار تو وعده ای درخواست شده ﴿۱۶﴾ و (یاد کن) روزی را که جمع گردند (لله) ثل را و آنچه را
 يَحْشُرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَيَقُولُ مَا أَمَرْتُكُمْ أَفْضَلْتُمْ بَعْثًا
 می پرستند به غیر (الله) پس می گوید ای شما همراه کرده اید این بندگانه
 هٰذَا أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
 را یا آنان خود گم کردند راه را ﴿۱۷﴾ گویند پاکا تو نیست
 يَبْلُغُنَا أَنْ نَخَذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 سزوار برای ما که بگیریم غیر از تو کار سازانی را ولیکن بهره مند ساختی ثل را
 وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
 و پنداشان را تا آنکه فراموش کردند آن بند را و شدند قومی هلاک شده پس به راستی
 كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 تکذیب کردند شما را در آنچه می گوید اکنون نمی توانید بازگرداندن (علانی) را و نه
 نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَفْسَةً ۖ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 یاری کردن (خود) را و هر که شما می چشایم به او عذابی بزرگ را ﴿۱۹﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 و نفرستادیم پیش از تو هیچ یک از پیامبران را مگر اینکه ایشان می خوردند
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۚ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 غذا را و راه می رفتند در بازارها و قرار دادیم برخی شما را
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾
 برای برخی دیگر (عابا) آزمایشی آیا شکیایی می ورزید؟ و هست پروردگار تو بینا ﴿۲۰﴾